

BARIERY W KOMUNIKACJI DORADCA – UCZEŃ

- **DOBRE RADY** – typu *powinnaś, nie powinnaś* – mają zwykle charakter kategoriyczny, mogą wzbudzać poczucie winy; często spotykany błąd u początkujących doradców i/lub też doradców mocno osadzonych w roli *rodzica* – przeświadczonych o tym, że uczestnicy zajęć/konsultacji potrzebują dobrych rad.
- **WYPYTYWANIE** – zbyt częste, nadmierne zadawanie pytań – w efekcie uczeń może czuć się nie słuchany, nie zrozumiany; zwykle jest to wyrazem bezradności prowadzącego i braku pomysłu na efektywną interwencję.
- **POCIESZANIE** – w istocie służy zaprzeczaniu uczuciom, gdyż odciąga uwagę od tego, co aktualnie przeżywa dana osoba; zwykle służy tylko wspierającemu, który nie jest gotów na konfrontację z emocjami swojego klienta.
- **ZMIANA TEMATU** – służy unikaniu lub odwlekaniu w czasie fazy konfrontacji; uczeń może czuć się nie słuchany, może też mieć poczucie, że jego problem jest bagatelizowany.

Ponadto często spotykanymi barierami w komunikacji są:

- moralizowanie, osądzanie, ocenianie,
- próby znalezienia zbyt szybkich i powierzchownych rozwiązań,
- przenoszenie obaw i opinii na innych,
- pocieszanie i rozśmieszanie ucznia,
- chęć wyręczenia ucznia,
- blokowanie emocji ucznia,
- szukanie popularności i aprobaty,
- zbyt gadulstwo,
- koncentracja na własnych problemach,
- emocjonalny stosunek doradcy do problemów ucznia,
- narzucanie uczniowi swojego punktu widzenia,
- odsyłanie ucznia do innego specjalisty, nawet gdy nie ma takiej potrzeby.

Opracowanie:

(na podst. M. Tarkowska, Rozmowa doradcza. Wspólne poszukiwanie rozwiązań, MPiPS, Warszawa 2006)

Elżbieta Swat-Padrok